

פניתה של מ. 2.1.14 הצילו עורבים עלי

שלום שלומית,
אני פונה אלייך בעקבות התמודדות עם תופעה מפחידה בזמן האחרון. מזה שנתיים שאני מטיילת מדי יום עם הכלב שלי בפארק הירקון וביער שליד הבית שלי. לפני כחודש במהלך הליכה עפה סביבי להקה של כ-40 עורבים (בלי קשר אליי). הסתכלתי עליהם בזמן שהכלב שלי נעצר באזור (כי מאז ומתמיד אני פוחדת מעורבים). כשהמשכתי ללכת שני עורבים מהלהקה פתחו בקריאות תקיפה מפחידות לעברי ואחד מהם ממש תקף אותי (הגיע כמה סנטימטרים מהראש שלי ונעצר כי הנפתי את היד ואז המשיך לנסות לתקוף), בזמן שהעורב שני חג מעליי... הכלב שלי נבח עליהם והגן עליי ואז העורבים עזבו אותי בצווחות והמשיכו הלאה...

מאז אותו יום, גם אחרי ששיניתי כמה פעמים מסלולים אני נתקלת בהם אפילו במקומות ממש מרוחקים מהאזור והם צווחים עליי ומאיימים בתקיפה (אני עם מטרייה רצה הבייתה)... יום אחד ראיתי את הלהקה (בערך 15 עורבים) יושבת על עץ ממש רחוק וכשהם ראו אותי כולם עפו לכיווני וחגו מעליי וצווחו... אני חושבת שהם לא תקפו כי החזקתי מטרייה ביד להגן על עצמי והיו סביבי כמה אנשים... מאז אותו יום (מזה שבוע) זה הדרדר עד למצב ששני עורבים עוקבים אחריי וקוראים לכל הלהקה שלהם. הם עקבו אחרי עד הבניין שבו אני גרה וכשאני יוצאת מפתח הבניין - מחכה בבניין ממול על אנטנה גבוהה העורב שמתצפת עליי וכשהוא רואה אותי יוצאת מהבית הוא קורא ללהקה שמגיעה תוך שניות (ואני מיד רצה הבייתה)... זה הגיע למצב שלא יצאתי מהבית שבוע מהפחד וזה משפיע על כל חיי.

אני חייבת לומר שאני אוהבת בע"ח מושבעת וקראתי רבות על העורבים. מאחר ולא היה לי שום קשר לקן או לגוזל שנפל אני חושבת שזה קשור לזה שהסתכלתי על הלהקה או שאהבתי להסתכל על פרחוני העורבים בתקופה שהם גדלו לפני חצי שנה (כמו על עוד הרבה ציפורים אחרות)... אולי בגלל שבונים באזור שלהם (מרכז צפרות בפארק הירקון) ופוגעים בסביבת המחיה שלהם הם יותר עצבניים ואני חושבת שהם סימנו אותי כאויב מאחר ואני מטיילת בטריטוריה שהיא כביכול שלהם והם לא מרוצים מזה... הבעיה היא שחיי הפכו ממש לסיוט כי זה ממש מפחיד שלהקה שלמה רוצה לתקוף אותך, מה גם שזה מונע ממני לטייל באזורים ליד הבית שלי ולהרגיש בטוחה בחוץ ובעצם משפיע לי ממש על החיים לרעה... הבנתי שיש צייד עורבים אבל זה לא ריאלי להרוג להקה שלמה ולא הייתי רוצה, השאלה אם זה יעבור מתישהו?

הייתי שמחה לקבל כל סוג עזרה אם בצורת עצה, הסבר, מידע על החיה הזו או פתרון מה אני יכולה לעשות בנושא... איך לגרום להם להבין שאני לא אויב כי אנחנו חולקים את אותו שטח ואי אפשר שזה ישאר כך לנצח (ואני מפחדת ככל שעובר הזמן כי זה מחמיר ונראה שכל פעם יותר ויותר עורבים איכשהו מכירים אותי ורוצים להזיק לי...).

תודה,
מ.

תשובתה של שלומית- את בצרה צרורה

מ. שלום

נראה לי שאת בצרה צרורה

העורבים סימנו אותך משום מה כאויב, אולי את דומה למישהו שהם סוברים שפגע בהם או בגוזל שלהם.

ראי בסרטון המצורף – סיפור דומה (דקה 4 עד 5)

http://www.ted.com/talks/joshua_klein_on_the_intelligence_of_crows.html

ייתכן ואכן צריך ללכוד אותם.

מכתבת את נועם ויס, צפר, ממרכז הצפרות הישראלי.

תנסי בתקופה הקרובה לכסות את עצמך במעיל גדול וכובע וללכת עם מטריה פתוחה כשאת יוצאת מהבית וכך

העורבים לא יזהו אותך..

במקביל לדעתי עליך לפנות למחלקת התברואה בעירייה שתטפל בלכידת העורבים

אשמח לשמוע התפתחויות

בהצלחה

שלומית

תשובתו של נועם ויס- תתנהגי כמו נמר

מ. ושלומית שלום

התופעה של עורבים המסמנים אויב ומתנכלים לו כמובן ידועה ומוכרת ודי מפחידה אם לא מכירים אותה היטב. מניסיוני בשטח היא לא באמת כל כך מסוכנת ובהחלט יש דרכים להתמודד איתה. במסגרת עבודתי

במרכז הצפרות אילת, היה לי חלק במלחמה במין פולש של עורב (העורב ההודי) שפגע קשה בציפורים

נודדות ומדי פעם תקף גם אנשים. הפרויקט היה בשיתוף רט"ג ועיריית אילת וכלל פגיעה פיזית בקיני

עורבים ואיסוף גוזלים של עורבים שנפלו על הרצפה. בקיצור כל מה שמרגיז עורבים. העורבים אכן נהגו

לזהות אותי בכל פעם שהגעתי אל העיר ואפשר היה לראות צל של עורבים בכל פעם שאפילו נכנסתי אל העיר עם הרכב שלי! בפעם הראשונה שנקראתי על ידי מוקד העירייה לטפל בעורב תוקף אנשים בגלל גוזל על הרצפה, הגעתי עם קסדת אופניים ופחדתי. אספתי את הגוזל מהקרקע, רצתי ותפסתי מחסה כמו חייל בקרב, אבל העורב תקף אותי וניקר לי את הראש פעמיים. זו היתה חוויה לא פשוטה. לאחר מחשבה, הגעתי בפעם השנייה לגוזל עורב ללא קסדה. עדיין חששתי, אבל השתדלתי ללכת לאט ובביטחון. העורבים התקרבו וחגו מעלי אבל לא תקפו. מאז אספתי בערך 400 גוזלים שנפלו במשך השנים. למדתי שהעורבים מזהים אותי כאויב, חגים מעלי, אבל כל עוד אני בטוח בעצמי, הולך לאט ובביטחון ולמעשה מתעלם מהם, הם לעולם לא יתקרבו. הוא לא נגעו בי עוד והמרחקים שלהם ממני גדלו כל הזמן.

העורב, כמו כל ציפור, יודע לזהות סכנה. ברגע שהוגדרת כסכנה עבורו הוא אכן לא ישכח אותך לתקופה של חודשים. אבל מידת ההתקרבות שלו אל הסכנה, תלויה בפגיעות של הסכנה, בחוסר הביטחון העצמי שלה. כל טורף בטבע מלווה על ידי קורבנותיו הפוטנציאליים. נמר ביער מוקף ציפורים שמזהירות מפניו ממרחק בטוח. עדיף לבעל חיים שעלול להיטרף לשמור על קשר עין עם הטורף שלו כדי לדעת כיצד להתגונן מפניו. לשמור מרחק בטוח שמאפשר לא להיטרף אך מצד שני שהטורף לא יצא מטווח הראיה. התכונה הזאת שנקראת "זיהוי טורף" חזקה מאוד אצל ציפורים ובעיקר אצל עורבים, שנוהגים להתגונן באופן קבוצתי. העורבים מסמנים אותך כאויב, אך מידת התקרבותם אליך תלויה בתפיסה שלהם עד כמה את פגיעה עבורם. אויב חלש ופחדן, יזכה לזיהוי טורף אלים עד ניסיון ממש לפגוע בו פיזית. זיהוי טורף חזק, יזכה בקריאות אזהרה בלבד ומרחוק. לכן, העצה שלי היא לא ללבוש כובע, ולא מעיל על הראש. לא להתייחס אל העורבים כלל פרט למבט מאיים מדי פעם. ללכת בביטחון עצמי כמו נמר ביער, שלא מפחד מכמה ציפורים טורדניות שמכריזות עליו כמסוכן. להתנהג כמו "ערס". לא לתקוף אותם - כי זה משדר חולשה - אלא פשוט להתעלם מהם ואני בטוח שזה יחלוף מעצמו. אני יודע שזה לא תמיד קל פסיכולוגית. הדרך הנכונה היא פשוט לדמיין שאתה נמר ביער וללכת כאילו כל ההמולה של זיהוי טורף סביבך לא קיימת. לאחר הפעם הראשונה בה הותקפתי על ידי עורב, מעולם הם לא התקרבו אלי יותר. אחרים שניסו לזרוק אבנים או להסתתר מאחורי כובעים ומעילים, זכו להיות מותקפים שוב ושוב.

מקווה שעזרתי
נעם

עדכון ממ. כעבור כשבועיים - עם החבר לא קורה דבר ובלי החבר מתקפים!

שלום כולם, מעדכנת בהתפתחויות:

לאחר הסגר ממושך בבית (פרט ליציאה לרכב וחזרה הביתה ממנו), בימים האחרונים אני יוצאת פעם ביום אחה"צ בליווי החבר שלי עם הכלב לטיול והעורבים אמנם עוקבים אחרינו אך לא מתקרבים...

היום ניסיתי לראות מה יקרה כשיראו רק אותי לבד ללא החבר שלי, אז חבר שלי לקראת סוף הטיול התחבא מאחורי שיח ותוך שנייה כעשרה עורבים עפו לכיווני בצווחות לתקוף אותי והגיעו ממש מעל לראש שלי ולא הספיקו לפגוע כי חבר שלי רץ אליי, והם עפו לעץ הקרוב, שם הם נעמדו והסתכלו עלינו. כשהמשכנו ללכת הבייתה הם ליוו אותנו מעלינו וארבעה מהם נעמדו מעל הבניין שלנו כשאחד מתצפת מאנטנה מהבניין ממול ושוב כך הם שם אורבים בפתח הבניין...

אני חייבת לציין שממש לא פחדתי מהם היום כשהלכתי לבדי והייתי מוכנה שמי שיתקרב אליי "יטעם מנחת זרועי", ובכל זאת הם תקפו...

כך שלאחר חודש של ניסיונות התמודדות שונים שלא צלחו, מחר אטלפן למחלקת התברואה בעירייה שיגיעו ללכוד את העורבים...

תודה וערב טוב,

מ.

כמעט שנה לאחר הפניה של מ. מתאריך 28.11.14 העורבים ממשיכים לתקוף!

היי שלומית,

היו התפתחויות בשנה האחרונה: לפני כחצי שנה העורבים עזבו אותי ויכולתי להסתובב חופשי עם הכלב לבד בשכונה שלי (אך לא הרחקתי עד לפארק הירקון שם העורבים נמצאים בלהקות גדולות). אבל לפני כחודשיים, לצערי הרב, שבו העורבים להתעסק בי (אולי הגוזלים פרחו מהקן בתקופה זו) - יצאתי כרגיל לטייל עם הכלב שלי באחד הימים ועורב נעמד מעליי בצרחות ומיד הגיעו עורבים נוספים שליוו אותי עד לבית (הייתי עם מטרייה מוחזקת ביד כך שהם לא תקפו אך חגו מעל לראשי), ומאז אני יוצאת עם הכלב רק לסיבוב מסביב לבניין וגם אז העורבים מציקים לפעמים מחכים לי ועוקבים אחריי עם כל מיני קריאות ולפעמים לא...

בקיצור, חוויה ממש לא נעימה, ובעיקר תחושה שאני לא יודעת כיצד להתמודד עם הדבר כיוון שהוטרינר העירוני מסרב לשלוח צייד לטפל בבעיה ומצד שני נועם ממרכז הצפרות שדיברתי איתו אמר לי לו להילחם בעצמי בעורבים כי אז הבעיה תחריף כך שאני לא מנסה בעצמי להרחיק אותם ממני (עם אבנים נניח וכו') כדי שזה לא יחריף... למרות שנראה לי שאנסה את זה ממש לפני שאעבור לראות האם התיאוריה נכונה או לא :

אנו אמורים לעבור דירה בחצי שנה הקרובה, כך שאני מנסה לשרוד עד אז ולראות את הצדדים המצחיקים במצב, שכן כל זה התחיל בגלל אהבתי לחיות שגרמה לי להסתכל קצת על העורבים!

מ.